

พระราชบัญญัติ
ควบคุมโรคภัย
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ปร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคภัย เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนตามความจำเป็นแห่งสถานการณ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป(๑) และจะใช้ในท้องที่ใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรคภัย” หมายความว่า เครื่องอุปโภคบริโภค และหมายความรวมถึงสิ่งที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

“จำหน่าย” หมายความว่า รวมตลอดถึงการโอนสิทธิ หรือกรรมสิทธิ์ หรือโอนการครอบครองให้ แก่กัน ไม่ว่าในกรณีใด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ เมื่อมีความจำเป็นโดยสถานการณ์เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน หรือมีความจำเป็นเกิดขึ้นเพื่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจควบคุมโรคภัยได้

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๙ ตอนที่ ๑๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

มาตรา ๕ การควบคุมตามความในมาตรา ๔ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาเพื่อการดังต่อไปนี้

๑. จำกัดปริมาณโมคภณท์ซึ่งบุคคลจะมีไว้ในครอบครองได้
๒. จำนวนปริมาณโมคภณท์ซึ่งบุคคลจะได้มา
๓. วางระเบียบในการค้า การจำหน่าย การเก็บรักษา และการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด เกี่ยวกับโมคภณท์ ตลอดจนการควบคุมร้านค้าทั้งปวงซึ่งจำหน่ายโมคภณท์
๔. กำหนดเวลาและสถานที่ และพฤติการณ์ในการจำหน่ายโมคภณท์
๕. จำกัดชนิด ปริมาณ ประเภทแห่งโมคภณท์ซึ่งอนุญาตให้จำหน่ายได้
๖. ห้ามการจำหน่ายหรือการใช้โมคภณท์
๗. กำหนดวิธีการปันส่วนโมคภณท์
๘. กำหนดกิจการและกำหนดวิธีการดำเนินการอื่นใดเพื่อบรรลุจุดประสงค์ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๖ โมคภณท์ชนิดใด ประเภทใด จะพึงควบคุม ให้ระบุดังกฎกระทรวง

มาตรา ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ต้องมีบัตรประจำตัวตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าตรวจในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างอาทิตย์ขึ้นถึงอาทิตย์ตก เมื่อมีเหตุควรสงสัยว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่กระทำความผิดซ้ำ ให้ระวางโทษเป็นทวีคูณ

โมคภณท์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความผิดให้รับเสีย

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำการใดๆ อันเป็นความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญาภาค ๒ ส่วนที่ ๒ หมวดที่ ๒ ตั้งแต่มาตรา ๑๒๙ ถึงมาตรา ๑๔๖ ให้ระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป.พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หากผู้ใดสนใจโปรดติดต่อขอรายละเอียดได้ที่

กองนิติการ

เลขที่ 5 ถนนดินแดง แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ (662) 245-9087 โทรสาร (662) 245-9413

หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th>